

VÝROBA KEŘŮ (19.4.2005)

Z výšek korun stromů se nyní sneseme k zemi a zaměříme se na nižší porosty – keře. Popíši zde výrobu keřů několika způsoby a z různých materiálů. Postupem času jsem přicházel na různé způsoby (nebo jsem byl přicházen ☺), které mi otevíraly oči a ukazovaly mi pro mě do té doby dokonalé způsoby znázornění keřů jako dostačující, nikoli však realistické.

Prvním, nejjednodušším způsobem, byl prostý nákup lišejníku firmy Jordan. Lišejník stačilo vybalit ze sáčku a nalepit na kolejiště. Nejobtížnější prací na tom všem bylo vybrat si správný sáček, ve kterém je nejvíce hustých chomáčů, neboť ty vypadaly opravdu lépe než ty řídké, potrhané. Pokaždé bylo nutno vybrat z lišejníku menší množství starého jehličí, které v něm bylo zapleteno. K dostání jsou různé barvy a odstíny, od žluté, bílé, přes oranžovo-hnědou až po tmavě zelenou. Když jsem spatřil tento materiál poprvé, byl jsem nadšen a přesvědčen, že nic lepšího již nemůže existovat. Do té doby jsem znal pouze keře Vero – NDR (naštěstí pouze z obrázků a z kolejišť kamarádů, protože molitanové kousky z koster opadávaly natolik, že jsem se k nákupu nikdy neodhodlal), nebo vlastní keře ze zelené školní houby navléknuté na drátu a zkroucené do tvaru keře. Tedy lišejník mi tenkrát naprosto vyhovoval (obrázky 1 a 2).

Později, když jsem své výtvary prezentoval na webu, byla mi kolegou <http://tombart.wz.cz> doporučena malá úprava lišejníku, tedy posypání drceným molitanem. A tehdy jsem svůj názor na dokonalost lišejníku přehodnotil. Ruku na srdce – vypadá spíše jako holé větve různě nabarvené, listí nepřipomíná ani vzdáleně. Snad jen ty hustší chomáčky vypadají trochu jako olistěné. Každopádně drcený molitan tomu dodal jakousi vyšší výtvarnou hodnotu. Keře jsou husté a struktura molitanu přeci jenom lépe napodobuje listí (obrázky 3 a 4). Toto znázornění je dle mého soudu dobře použitelné, mám jej na svém kolejišti a nehodlám jej na niž hotových keřích nahrazovat ničím jiným.

Třetím způsobem, který jsem na svém kolejišti praktikoval, bylo použití foliáže na drátěné kostře. Drátky jsem na jednom konci smotal, tím vznikla jakási „stopka“ pro zapíchnutí keře do terénu. Ze zbývající délky drátu jsem vytvořil jakousi kouli, kterou jsem poté polepil po celém povrchu foliáží WS F52 (obrázky 5 a 6). I s tímto výsledkem jsem dodnes spokojen. Na kolejišti mám ale jen několik málo kusů těchto keřů (a to na dílu 3 u kamenného mostu podél potoka), neboť potom jsem určitou dobu nebyl schopen sehnat foliáž WS tohoto odstínu. Proto najdete na novějším dílu 2 keře vyrobené předchozím „molitanovo-lišejníkovým“ způsobem ☺.

Čtvrtý způsob vypadá také dobře, a ani není nijak zvlášť pracný. Ten byl dokonce krátce zmíněn i v článku o výrobě stromů. Kousek foliáže, v tomto případě Heki, srolujete do válečku a nalepíte na požadované místo. Po zaschnutí váleček jen dotvarujete a je to. Velikost ustřiženého kousku foliáže záleží jen na tom, jak velký keř chcete mít. Není k tomu potřeba ani drátěná kostra (obrázky 7 a 8).

Pátý (a v době vzniku tohoto článku zatím poslední vyzkoušený) způsob výroby keřů je za pomoci materiálu Naturex firmy Polák. Již v dodatku 3 u výroby listnatých stromů jsem tento materiál zmínil a nešetřil jsem slovy chvály. Naturex mi prostě učaroval. Hned po prvním stromu jsem zkusil udělat pár keřů a s výsledkem jsem byl navýsost spokojen! Použil jsem opět drátěnou kostru, lépe řečeno kostry, neboť jsem vyzkoušel několik typů. Nejdříve jsem jen tak bezhlavě zmuchlal smotané drátky (obrázek 10) - opět se stopkou pro zapíchnutí, to platí pro všechny dále zmiňované keře - dalším typem byl „ježek“ (obrázek 11), tedy kratší drátky ohnuté na všechny strany, a nakonec (pro vyšší keře) se hodila opět drátěná koule - i když do tvaru koule to má daleko, ale to je jen ku prospěchu věci (obrázek 12). Nejprve jsem kostry nijak nebarvil a hned polepoval Naturexem, ovšem občas někde prosvítal měděný drátek, takže další exempláře jsem již před zalistěním barvil hnědou barvou. Ale abych nepominul ještě jeden způsob - opravdu malé a úzké keře vznikly podobně jako keře Heki, tedy bez kostry, pouze srolováním Naturexu a nalepením na místo. Na obrázcích je vidět, že to vypadá opravdu skvěle (obrázky 13 a 14). Keře s kostrou jsou na obrázcích 15 až 19. Opadané lístečky ze sáčku se dají použít na méně zakrytá

místa, prostě stačí požadované místo potřít lepidlem a posypat tím, co najdete na dně sáčku. Takže prosím nevyhazovat! ☺

Tolik zatím k výrobě keřů. Nejsem schopen říci, zda i tento článek bude mít nějaký dodatek, protože jsem hned napoprvé vyčerpal pracovní postupy se všemi materiály, které jsem dostal do ruky. Nechť je vám toto psaní inspirací a dobrým pomocníkem při výběru materiálu pro ztvárnění krajiny vašeho kolejiště.

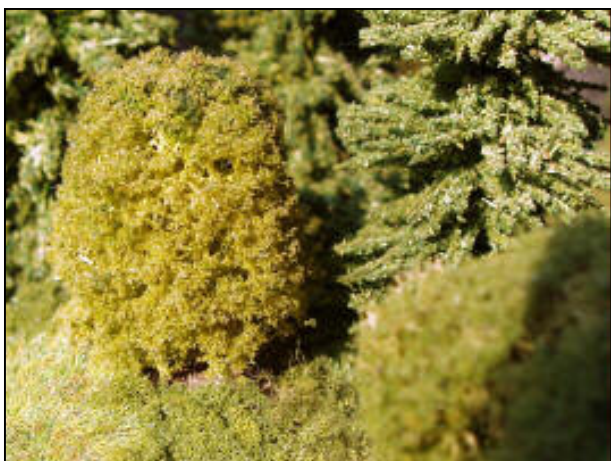
OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA

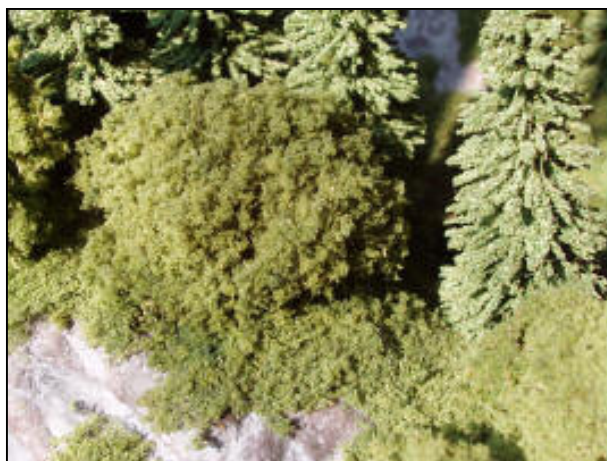
Obr.1 – Keře z lišejníku

Obr.2 – Keře z lišejníku

Obr.3 – Keře z lišejníku posypaného molitanem

Obr.4 – Keře z lišejníku posypaného molitanem

Obr.5 – Keře z foliáže WS na kostře

Obr.6 – Keře z foliáže WS na kostře

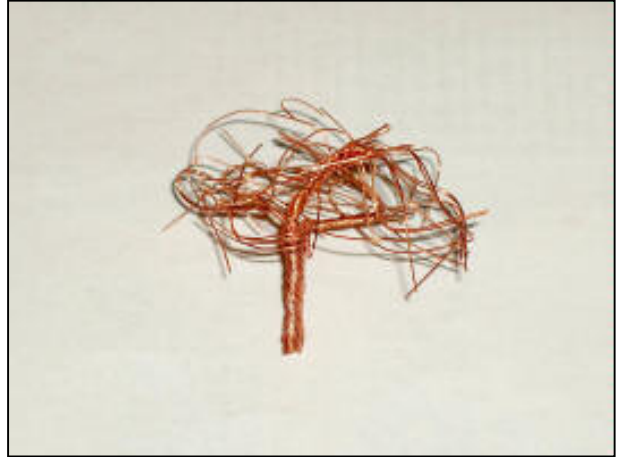
Obr.7 – Keře z foliáže Heki bez kostry

Obr.8 – Keře z foliáže Heki bez kostry

Obr.9 – Základ kostry keřů

Obr.10 – Kostra keře – bezhlavě pomuchlané drátky

Obr.11 – Kostra keře – „ježek“

Obr.12 – Kostra keře – koule (prostě prostředek dutý)

Obr.13 – Keř bez kostry

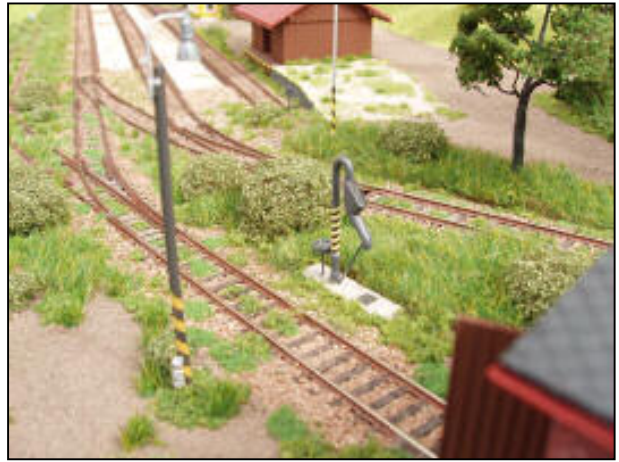

Obr.14 – Keř bez kostry

Obr.15 – Keř s kostrou

Obr.16 – Ukázka keřů na kolejišti

Obr.17 – Ukázka keřů na kolejišti

Obr.18 – Ukázka keřů na kolejišti

Obr.19 – Ukázka keřů na kolejišti